

**Robert Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Ioanni Bervitio S. P. D. Coloniam. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](#)

nisi forte tua humanitas velit ignoscere fronti homini tam verecundè petentis, ut si tentes cor, iures leporem sed quid molestus sum excusando præsertim apud occupatissimum? res est de Protonotariatus honore decernendo amico. cui? magno, docto, digno. reliquas eius dotes loquuntur literæ ad Beruitium, qui si Augustæ non sit, facio tibi copiam literarum apriendarum, rogoq; obnixè, quam rem orant, tua opera ut exorent. non promitto magna, si in hac re te ostenderis virum, nisi id sit fortasse magnum, me fore aliquando gratum. Vale, & me ama in hoc negotio.

ROBERTVS TVRNERVS
IOANNI BERVITIO S.P.D.

COLONIA M.

XXI.

Quid? egon' obliuisci tui? amici? sinceri? plane rusticum putas, qui hoc putas. sed ne hoc putas, nisi effecero his literis, vulnero te meū proximus. tantumne? etiam perdo. nam nihil est in rebus humanis, quod pugnem vehementius, quām ne vlla hæreat in nomine meo aut rusticæ labeculæ, aut ingratæ mentis suspicio. id illi paucis diebus, quibus tecum versatus es, nisi videras: neq; tam oculatus es, quām optāram; neque tam prudens, quām putāram. quare ut probas te mibi oculatum, prudentem, fas sis post hac à ta
3 4 literas.

literas, non tam quæ eliciant meas, quam quædam-
ment illas tuas, quibus ad Danielem accusasti me pro-
diti officij, violatae amicitiae, nostrin' non soleo accu-
pari amicitias, soleo contemnere: non quod ex illi Ci-
nicis sim, qui contemnam Alexandros; sed quod ex hi
Damonibus sim, qui quæram Pythias. hinc est, ut qua-
in eo amicitias, eas confirmem, obserue, colam, etiam
(si me pateris sic loqui) adorem. nam Deus mihi est,
quisquis amicus est: ut si pergis me accusare violata
amicitiae, pergas etiam accusare læse diuinitati. sed
non pergis, aut si pergis, non valeo iudicio; qui ex illi
multis Leodij vnum secreuerā Beruitium, quem exi-
stimaram dignum meo amore. Quare post hac vide sis
ne putas me tam leuem, qui amorem cum iudicio su-
ceptum sine iudicio deponam. neq; sati est, hoc non
putare, nisi illud præstes, ut meum amorem exigas ad
scrutinam non literarum, quæ leues sunt; sed mentis,
quæ sincera est. nam siue raceam, siue scribam, amo.
ac ne existimes hoc leuiter dictum, omnia dico, cum
dico id vnum, amo. sati istud est, si Beruitius mihi sis:
aut si Beruitius mihi non sis, nimis istud est multum.
sed Beruitium te esse Turnero, id est, sincerum sincero.
facit illud ut credam, quod in literis ad Danielem &
expostulas de meo silētio, & elicias meas literas. nam
si non amares, cur expositiles de illo? si nō amares, cur
elicias istas? hoc non scribo, ut te purgem amantem
cum dubitatione, id est, imperfectè: sed ut tibi peni-
bus insculpam, me hactenus in summo silentio amass-
su-

summè. hoc si cogites, desines expostulare; desines elicere, id est, desines hæsitare de meo amore, etiam cum taceo. verum, quando ita vñ, non taceo, quin potius e mediis semper negotiis aliquid eripio temporis, quod imperiam nostro amori non tam augendo (summus enim est, vt augeri non possit) quam alendo literis, scribe igitur quoties vñ; aut rescribo, aut homo non sum. heus, penè exciderat. scribe aliquid de rebus Flādricū certum, rarum, delicatum. non volo illa trita, quæ subeunt omnium stilum, cupio aliquid, in quo niteat & dictionis, & iudicij laus, intelligin' quale mibi ostenderas Leodij. reliqua proximè. nam vix erat nunc, hæc vt potuisse, imò non erat, nisi Daniel contrà, quam solet, extorisset hæc à me, importuno tempore, prementibus negotiis, de particularum libro quod scripseras, nihil præstes: de epistola tamen illa parua, qua defenditur Admirallij cædes, si quid præstas, beas. Vale. Monachij.

ROBERTVS TVRNERVS
MARTINO DVMMIO SERENISSIMO
vtriusque Bauariæ Duci à Consiliis &
Concionibus S.P.D.

STRAYBING A.M.

XXII.

BReuis ero, sic soleo cum prudentibus; liber ero, sic debeo cum amicis. quanquam videretur hac &